

NS Nyhetsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1081

02.12.2023 (134)

Michael Kühnen

Politisk soldatverksamhet: SA:s tradition och anda

Del 4

AVMYNDIGFÖRKLARINGEN (1934-1945)

Avrättningen av de bästa SA-ledarna den 30 juni 1934 hade brutit SA:s rygg: organisationen var nu kraftigt reducerad i antal och politiskt helt omyndigförklarad. Ingenting skulle förändras förrän 1945. Utan någon egentlig funktion i Tredje riket utgjorde SA hädanefter en enorm, opolitisk militär sportklubb utan någon som helst betydelse. Inte ens kriget, som hade börjat igen 1939, förändrade någonting: SA fick inte bilda egna militära förband, de flesta SA-män gjorde sin plikt i Wehrmacht som alla andra medlemmar av folket, SA-ledare kämpade och dog på underordnade kommandoposter utan att kunna utöva något formativt inflytande.

Således är åren vid makten ganska improduktiva för det aktuella ämnet. Men även om det saknades positiva möjligheter, erbjuder analysen av SA:s maktlöshet och dess konsekvenser i den negativa sfären viktiga synpunkter på SA:s tradition:

SA var till sin natur aldrig en självständig politisk kraft, utan var alltid avsett att utgöra den organisatoriska ramen för partiets militanta elit. Därför var det oundvikligt att SA:s maktlöshet också påverkade NSDAP:s betydelse och självsäkerhet, där SA var den militanta grenen. Brunskjortorna hade varit det tydligaste och renaste uttrycket för den nationalsocialistiska andan, och deras omyndigförklaring ledde därför i praktiken till NSDAP:s nedgång som en revolutionär och formativ

kraft. Beslutet den 30 juni 1934 innebar att revolutionens fullbordande på alla nivåer och arbetsområden övergavs till reaktionen, vars maktbastioner inom armén, administrationen och ekonomin förblev orörda mot löfte om lojalitet mot Führern. Detta innebar att väsentliga områden av stats- och samhällslivet undandrogs partiets vilja att forma saker och ting och dess förmåga att göra det. Det tidigare påståendet att "**partiet styr staten**" var praktiskt taget upphävt i den sociala verkligheten. NSDAP utövade kontroll så långt det var möjligt i kölvattnet av det nationella upproret 1933/34.

Efter 1934 förblev revolutionen oavslutad och även inom ramen för sina möjligheter degenererade partiet, som saknade det revolutionära, idealistiska och militanta elementet från det ursprungliga SA, mer och mer till vad jag en gång på annat håll beskrev som en "festkommitté för att organisera minneshögtider"! Förvisso gjordes stora saker:

Med sina underavdelningar lyckades NSDAP, där det kunde hävda sig, ge verkliga och effektiva bevis på den nationalsocialistiska viljan att forma saker - på det sociala området med den tyska arbetarfronten, på ungdomsutbildningens område med Hitlerjugend, på rekrytering och utbildning av tyska kvinnor med NS-kvinnoförbundet. Dessa prestationer ger en uppfattning om vad effekten skulle ha blivit om partiet hade lyckats hävda sitt tidigare anspråk på total makt på alla områden. På detta sätt skapade dock Goebbels med sin fascinerande propaganda den ytterst farliga illusionen att den nationalsocialistiska staten hade förverkligats, medan Tredje riket i sina väsentliga maktpolitiska grundvalar i bästa fall var ett Tyskland som blev nationalsocialistiskt, vilket enligt Rosenberg skulle behöva ungefär tre generationer för sitt förverkligande - tills den första generationen, helt utbildad och fostrad av nationalsocialismen, hade vuxit upp. Den nationalsocialistiska staten byggde alltså inte på det revolutionära partiets maktpolitiska seger och formativa kraft som genomträngde alla områden, som det ursprungligen var tänkt, utan i princip uteslutande på det faktum att partiledaren hade blivit rikskansler och hade förstått att ge denna position extraordinära maktbefogenheter. Detta förklarar också varför reaktionen efter Führerns död snabbt reste sig igen och kunde återställa ett system som passade den, medan den nationalsocialistiska rörelsen, utan en partiledare vid makten, förlorade nästan all handlingsförmåga under en generation och återfick den först på 1970-talet.

Efter den 20 juli 1944 lyckades partikansliet under Pg. Bormann att få partiet mer delaktigt i makten: Med bildandet av Gauverteidigungskommissariatet och Volksturm, som var underordnade partiet, lade Adolf Hitler efter tio år åter rikets öde i NSDAP:s händer, men på många sätt var det för sent.

Det är trots allt fascinerande att se hur det under krigets påfrestningar och svårigheter blir allt tydligare att Röhms farhågor och förslag var berättigade:

Uppbyggnaden av Waffen-SS, som en nationalsocialistiskt influerad elitstyrka, och av Volkssturm, som en nationalsocialistisk folkpolis, förverkligade med nästan tio års fördröjning stabschefens ursprungliga uppfattning om Wehrmacht, partiet under Bormann förde sin desperata kamp mot reaktionens makt efter den 20 juli 1944, och Wehrmachtledningen visade sig vara full av reaktionära förrädare.

Två autentiska uttalanden av Führern 1945 visar i vilken utsträckning SA:s omyndigförklarande den 30 juni 1934 hade blivit den avgörande tragedin för Tredje riket:

"På min gravsten borde det stå: Han var sina generalers offer!" och "Ernst Röhm hade rätt: Vi behövde en Wehrmacht fylld av den revolutionära - nationalsocialistiska andan!"

Förutom kompromissen med reaktionen och den fortsatta omyndigförklaringen av SA, medförde den 30 juni 1934 en tredje, ödesdiger utveckling som också skulle spela sin roll i Tredje rikets undergång: Dogmatismens födelse!

Med dogmatism menar vi en inre attityd som förklarar att enskilda övertygelser, eller till och med ett sammanhängande system av övertygelser, är absolut sanning och därmed våldtar och böjer naturens och verklighetens mångfald och öppenhet i form. En sådan inställning är alltid katastrofal, eftersom försöket att låsa in verkligheten i en bur av absoluta övertygelser och att böja den i form alltid leder till ett beteende som strider mot naturen och till omänskligheter i försöket att underordna naturen och dess lagar under dogmer. Eftersom detta strider mot människans inre natur skapar dogmatismen en konstlad och hysterisk fanatism hos sina anhängare, som är avsedd att överrösta det inre tvivlet, men dess motståndare förtrycks utan att det finns någon annan motivering för det än att de inte vill böja sig för ett vanföreställningssystem, inte vill förneka naturen och verkligheten. Från primitivt, högre och enkelt nonsens, som den kristna doktrinen "jag tror på det för att det är absurt" och den liberalkapitalistiska grundlagen om "människors lika värde" till det sofistikerade systemet med "vi", katolsk dogm, psykoanalys eller den marxistiska lärobyggnaden, är bågen av dogmatisk förvrängning av verkligheten från vilken ideologiernas omänsklighet springer ut omfattande.

Nationalsocialismen är å andra sidan inte en ideologi - den bygger inte upp en dogmatisk, konstlad doktrinbyggnad av vanföreställningar, utan betraktar verkligheten som en världs- och livsåskådning, vinner en fast ställning i den genom kunskap om naturen och dess lagar, och bygger på detta en naturlig, organisk livsordning. Nationalsocialistiska partiet är inte heller dogmatiskt - det kräver disciplin och underkastelse under partilinjen, inte för att det gör anspråk på att representera den absoluta sanningen i ideologiska doktriner, utan för att sådan disciplin

är nödvändig för att en militant, revolutionär rörelse skall kunna ersätta det rådande samhället, som strider mot naturen, med ett samhälle, en ny ordning, som är i överensstämmelse med naturen och arten!

Detsamma gäller SA: inte heller här hamrades någon konstlad ideologi in, utan en fri, revolutionär livshållning utvecklades, genom vilken den militante nationalsocialisten - den politiske soldaten - finner sin rätta plats i den mänskliga gemenskapen och genom sitt militanta engagemang bidrar till att förverkliga den nya ordningen!

Många personliga skäl och livsinställningar leder människor till nationalsocialismen - bland dem kan också finnas de som är av dogmatisk natur, eftersom dogmatismen med sitt löfte om säkerhet och slutgiltiga förklaringar och med sin tvingande stelhet för många människor är en ständig frestelse att fly från den skoningslösa verkligheten. På det hela taget hade dock nationalsocialismen, partiet och dess SA alltid hållit sig fria från dogmatism.

Detta förändrades också med den 30 juni 1934: Reaktionen drog inte bara nytta av att SA omyndigförklarades, vilket från och med då förblev ohotat tills dess nationella opålitlighet och förräderi blev uppenbart den 20 juli 1944 - SS drog också nytta av detta, som inte längre var underordnat SA:s stabsledning, blev en självständig organisation och fick mer makt och inflytande år efter år fram till slutet, till och med växte till en stat inom staten! SS-männen under krigsåren, fredsåren och krigsåren var också politiska soldater. Det som hittills har beskrivits för SA gäller i stor utsträckning även för SS, som ursprungligen inte var avsett att vara något annat än ytterligare en urvals- och elitformation inom den politiska soldatkåren.

Därför kan vi inte förvånas över att SS i en hård kamp steg för steg först erövrade den inre säkerhetsapparaten och slutligen, i kriget mot Waffen-SS, slutligen förverkligade den nationalsocialistiska revolutionära armén. Detta förklarar också SS-männens exemplariska soldatiska storhet, kamratskap, disciplin, offervilja och engagemang, som i många avseenden förverkligade Adolf Hitlers anspråk på nationalsocialisten - att vara det "renaste förkroppsligandet av värdet av ras och personlighet"! I allt detta - särskilt i exemplet med Waffen-SS - ser vi en sann modell av den politiska soldatens inställning till livet. Men allt detta är faktiskt inte typiskt för SS: mycket mer grundligt och slutligen utstrålade till alla män av vårt folk som är lämpliga för militärtjänst, enligt Röhm's idéer, borde detta ha strävats efter och förverkligats från början med SA och dess elitformation - SA:s stabsgardister - och detta skulle säkert ha skett i händelse av en seger över reaktionen och inledandet av den andra revolutionen.

Problemet med SS var dock inte i första hand att den nödvändiga utveckling som med dess hjälp hade stoppats den 30 juni 1934, nu måste kompenseras av SS bara

några år senare, inför ett krig som praktiskt taget redan hade förlorats - problemet är snarare att SS, liksom SA, ursprungligen utgick från modellen för den politiska soldaten inom den nationalsocialistiska rörelsen, men under inflytande av sin riksledare Himmler alltmer utvecklade sin egen dogmatiska ideologi, som slutligen bara hade namnet gemensamt med nationalsocialismen:

SS nöjde sig inte med att vara en underavdelning till det nationalsocialistiska partiet och därmed finna sin plats i Volksgemeinschaft, vilket SA alltid tog för givet, utan såg sig som en stat inom staten - som framtida herrar snarare än som en del av Volksgemeinschaft!

Här är inte platsen för att i detalj analysera SS-ideologin och bevisa dess inre oförenlighet med den nationalsocialistiska livsåskådningen. Det kan räcka med några nyckelord: SS-ideologins beståndsdelar var den nordiska rasens överhöghet, de slaviska folkens underlägsenhet, uppbyggnaden av en ärfilig aristokrati som en absolut härskande klass - allt detta är antinationella och dogmatiska övertygelser som definitivt strider mot kärnpunkterna i den nationalsocialistiska livsåskådningen - erkännandet av raslig mångfald (vilket utesluter rashat!) och idén om en nationell gemenskap (som är lika oförenlig med en ensidig uppskattning av den nordiska rasen, som bara representerar en minoritet i den tyska folkkroppen, som den nya blodiga adelns påstådda herravälde!) Den ideologiska alienationen följdes av den organisatoriska: teoretiskt sett var SS en underavdelning till NSDAP - i praktiken utgjorde det dock alltmer ett helt självständigt maktorgan i Tredje riket och var slutligen endast knutet till den nationalsocialistiska folkstaten genom den personliga trohetseden till Adolf Hitler. När SS stod på höjden av sin makt drömde ledande SS-kretsar om en oberoende SS-ordningsstat i Burgund som den statliga kärnan på den europeiska kontinent som underkuvats av den nordiska rasen och om den slutliga ersättningen av det nationalsocialistiska partiet som den ledande kraften efter den slutliga segern och Führerns död och dess ersättande av SS.

Detta bör uttryckligen påpekas:

Det är inte idén om en orden, elitutbildning eller ens en verklig rasadel som skall förkastas i sig, utan dess blandning med nordiska vanföreställningar om kyskhet och liknande dogmatiska degenerationer, som på konstgjord väg slet sönder och splittrade det avsedda Volksgemeinschaft, liksom att vända alla andra folk och raser mot oss! Naturligtvis var det bara en liten krets inom SS som hängav sig åt sådana tankar, men tyvärr var de mycket kraftfulla och i slutändan avgörande, eftersom Reichsführer-SS själv stod bakom dem. Himmler förstod i princip aldrig nationalsocialismen, utan försökte under denna förevändning alltid införa sin egen ideologi om rasligt högmod och missförstådd övermännisklighet. Det behövs ingen ytterligare utveckling för att inse hur mycket denna SS-ideologi har skadat vår

sak och bidragit till den nationalsocialistiska folkstatens undergång! Som nämnts ovan är sådana dogmatiska tendenser lika främmande för SA som bildandet av en stat inom en stat!

När jag 1977 började bygga ett nytt SA, ett som bekände sig till traditionen från det historiska Sturm-Abteilung, inkluderade det därför också beslutet från början: *"Så länge jag har något att säga i denna rörelse, kommer det inte att finnas något nytt SS!"*

Under tiden har vi, trots visst motstånd, genomdrivit detta fullt ut i vårt samhälle. Krisen kring SS-falangen i vårt samhälle, som samlades kring den tidigare medlemmen i ANS/NA:s organisationsledning Arnd-Heinz Marx, visade hur berättigad vår oro över en skadlig ny upplaga av SS-ideologin var.

Naturligtvis är frestelserna att dogmatiskt förvränga vår idé inte begränsade till SS-kretsen; och naturligtvis fanns det också mycket som var positivt inom SS (som beskrivits) - men utanför SS framträdde aldrig dogmatismen på ett avgörande och inflytelserikt sätt.

Men eftersom SS var den direkta mottagaren av SA:s omyndigförklaring den 30 juni 1934, är KAMPEN MOT DOGMATISM för oss en del av den tradition som vi står i, tillsammans med kampen mot reaktion, som redan har diskuterats! Vår ed att den 30 juni 1934 aldrig får upprepas i vår rörelses historia kräver ett resolut förkastande av dogmatiska ideologier och organisatoriska tendenser till självständighet inom vår gemenskap. För våra politiska soldater är detta den åttonde aspekten av SA-traditionen!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUGANGLIEDER

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontrapport
Intervju med Molly
Tredje delen

NSK: Dina nuvarande projekt är opepparliga filosofiska och konstrelaterade.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countermen and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "right" or "wrong", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or in a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gerdhard Lusch

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!